

JÁNOSY ISTVÁN

Magnificat

Ott ültem a chartresi dóm karzatán,
mellettem ült a befonotthajú gyermekleány
és dúdolta a Magnificat dallamát:
„Trónjukról letaszítá mind az erőseket
és felmagasztalt kétkezi páriát,
s az éhezőket jóllakatta,
s gazdagokat üresen bocsátott”.

S vállamra hajtotta szőke szép fejét
és sírva mondta: „Ezért kell megszületnie
kis magzatomnak itt a keblem alatt,
hogy ne legyen többé gazdag és szegény,
s minden eltiport lelkű boldoguljon.
De a hatalmasok őt felfeszítik,
s ez nem elég, ez nem elég!
de meghamisítják... naív hitét.”

S én csak tünődve zúgattam az orgonát,
s játszottam Johann Sebastian dallamát,
s ő csak énekelte a Magnificat dalát,
s vállamra hajtotta szőke szép fejét.

1996. február 4.